

Қуръони Карим дарслари (7-дарс).

Қуръоннинг исмлари

12:01 / 09.11.2018 7875

Араблар ўз асарларини имкон қадар қисқа, ҳатто бир сўз билан номлаган бўлсалар, Аллоҳ таоло бунга хилоф ўлароқ, Ўзининг ваҳий тўплами учун турли исмларни ихтиёр қилди. Бунда ушбу исмларнинг сирлари ва уларнинг келиб чиқиши эътиборга олинди. Мазкур исмларнинг энг машҳурлари «Қуръон» ва «Китоб»дир.

1. Ислон дастур Китобининг асосий исми «Қуръон»дир.

«Қуръон» сўзининг луғатдаги маъноси ҳамда уламолар истилоҳидаги таърифини юқорида кўриб ўтдик. Зотан, Аллоҳ таолонинг Ўзи бу мўъжизакор Каломини унинг ўзида «Қуръон» деб атаган.

Аллоҳ азза ва жалла Исро сурасида шундай деб марҳамат қилади:

أَقْوَمُ هِيَ الَّتِي يَهْدِي الْقُرْآنَ هَذَا إِنَّ

«Албатта, бу Қуръон энг тўғри йўлга ҳидоят қилур» (9-оят).

2. Қуръони каримнинг номларидан бири «Китоб»дир.

Бу илоҳий дастурнинг «Китоб» деб номланиши унинг сатрларда жамланганига ишорадир, чунки ҳарфларнинг бир-бирига қўшилиб, жамланиши ва улардан ташкил топган лафзларнинг тартиб билан жойлаштирилишидан ҳосил бўладиган тўпламга «китоб» дейилади.

Аллоҳ таоло Каҳф сурасида марҳамат қилади:

س عِوَجَالَهُ، يَجْعَلُ وَلَمْ الْكِتَابَ عَبْدِهِ عَلَى أَنْزَلَ الَّذِي لِلَّهِ الْحَمْدُ

«Ўз бандасига Китоб нозил этган ва унда ҳеч бир эгрилик қилмаган Аллоҳга ҳамд бўлсин» (1-оят).

Оятда «бандаси» деганда ҳазрати Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам назарда тутиляпти. «Китоб»дан мурод Қуръони каримдир.

Шунингдек, Аллоҳ таоло Ўзининг Муҳаммад алайҳиссаломга туширган ваҳий тўпламини бошқа кўплаб оятларда ҳам «Китоб» деб номлаган. Баъзи оятларда эса ушбу икки исми бирга зикр қилган.

Аллоҳ таоло Ҳижр сурасида марҳамат қилади:

«Алиф лаам ро. Ушбулар Китобнинг ва очик-ойдин Қуръоннинг оятларидир» (1-оят).

Аллоҳ таоло яна Намл сурасида бундай дейди:

مُبِينٍ وَكِتَابِ الْقُرْآنِ آيَاتُ تِلْكَ طَس

«То син. Ушбулар Қуръоннинг - очик-ойдин Китобнинг оятларидир» (1-оят).

Юқоридаги икки оятда Аллоҳ таоло Қуръони каримни «Китоб» ва «Қуръон» деб атамоқда. Аввалгисида «Китоб» исмини, кейингисида «Қуръон» исмини олдин келтирмоқда.

Ушбу илоҳий ваҳийнинг «Китоб» ва «Қуръон» деб номланиши ниҳоятда табиийдир. Зеро, ушбу имтиёз Муҳаммадий ваҳийнинг барча босқичларида – матнларининг сақланишида, таълимотларининг ёд олинишида, сатрларда нақшланиб, қалбларда жамланишида яққол кўринади, намоён бўлади.

Шунга кўра, ушбу икки исм Қуръони Каримнинг бошқа исmlарига қараганда кўпроқ ишлатилади.

3. Қуръони Каримнинг номларидан бири «Зикр»дир.

«Зикр» сўзи икки хил маънога эга бўлиб, унинг биринчи маъноси «эслатма», иккинчи маъноси «шараф»дир. Қуръони каримнинг «Зикр» деб

номланишида мазкур икки маъно ҳам ўз ифодасини топган.

Аллоҳ таоло Анбиё сурасида марҳамат қилади:

﴿٥٠﴾ مُنِكِرُونَ لَهُ، أَفَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمْ مَبَارَكٌ ذِكْرٌ وَهَذَا

«Бу Биз нозил қилган муборак эслатмадир» (50-оят).

Биз «эслатма» дея таржима қилган сўз ояти каримада «зикр» деб келган. Ҳа, Аллоҳ таолодан Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламга келган ваҳий зикрдир, бутун оламлар учун ваъз-насиҳат, эслатмадир.

Қуръони карим фақат одамлар учун эмас, балки биз билган ва билмаган барча оламлар учун, масалан, жинлар оламига ҳам эслатмадир. У бутун оламларга иймонни, ихлосни, ибодатни, жаннатни эслатади. У оламларга куфрни, исённи, нифоқни, дўзахни эслатади. У оламларни ваъз-насиҳат йўли билан яхшиликка чақириб, ёмонликдан қайтаради.

Аллоҳ таоло Зухруф сурасида бундай дейди:

﴿٤٤﴾ تَسْأَلُونَ وَسَوْفَ وَلِقَوْمِكَ لَذِكْرٌ وَإِنَّهُ

«Албатта, у (Қуръон) сенга ҳам, қавминга ҳам шарафдир. Ва албатта сўралурсизлар» (44-оят).

«Оламларга огоҳлантирувчи бўлиши учун бандасига Фурқонни нозил қилган Зот баракотли, улуғдир» (1-оят).

Дарҳақиқат, Аллоҳ таоло баракотли ва улуғ Зот. Ана шу беқиёс баракотлилиги, улуғлигининг аломатларидан бири шуки, У Зот бу дунё аҳлига, барча оламларга бандаси Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламни Аллоҳнинг иқоби ва азобидан огоҳлантирувчи қилиб юборди ҳамда у кишига ҳақдан ботилни фарқлаб берувчи Фурқонни – Қуръонни нозил қилди.

5. Қуръони каримнинг исмларидан бири «Танзил»дир.

Бу лафз «нозил қилинган» – «туширилган» деган маънони англатади. Қуръони каримнинг бундай номланиши унинг Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қалбларига нозил қилинган ваҳий тўплами эканидандир.

Аллоҳ таоло Шуаро сурасида шундай деб марҳамат қилади:

اَلْعٰلَمِيْنَ رَبِّ لَنْزِيْلٍ وَّاِنَّهٗ

«Албатта, у (Қуръон) оламлар Роббининг нозил қилганидир» (192-оят).

Ҳа, Қуръони Карим нозил қилингандир, юқоридан, оламларнинг Робби ҳузуридан тушгандир.

Ушбу исмлар Қуръоннинг энг кўп тарқалган машҳур исмларидир. Лекин баъзилар Қуръон исмларини санаб, бир неча ададга етказишган. Мисол учун, имом Заркаший қози Шайзаладан нақл қилиб, Қуръонга нисбатан эллик бешта исмни зикр қилган. Табиийки, улар исм ва сифатларни аралаштириб келтиришган.

Қуръони каримнинг биз зикр қилгандан ташқари исм ва сифатларига мисол қилиб яна қуйидагиларни келтириш мумкин:

1) «Алий» – Олий:

گ گ گ گ گ ط ط

«Албатта, у ҳузуримиздаги она китобдир, олийдир, ҳикматлидир» (Зухруф сураси, 4-оят).

2) «Мажид» – Улуғвор:

«Йўқ!!! У Қуръони мажиддир» (Буруж сураси, 21-оят).

3) «Азиз» – азиз, ғолиб:

«Албатта, у азиз китобдир» (Фуссилат сураси, 41-оят).

4) «Арабий» – арабча:

حَوْلَهَا وَمَنْ الْقُرَىٰ أُمَّ لِنُنذِرَ عَرَبِيًّا قُرْءَانًا إِلَيْكَ أَوْحِينَا وَكَذَلِكَ

السَّعِيرِ فِي وَفَرِيقٌ الْجَنَّةِ فِي فَرِيقٍ فِيهِ رَبِّ لَا الْجَمْعِ يَوْمَ وَنُنذِرَ

«Ана шундай қилиб, сенга ... арабча Қуръонни ваҳий қилдик» (Шуро сураси, 7-оят).

Уламоларнинг баъзилари, мисол учун, Ҳарролий Қуръон исмларини тўқсондан ошириб юборган. Қуръони каримни қайси исми билан номлашдан қатъи назар, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга нозил қилинган, мусҳафларда ёзилган, мутавотир тарзда нақл қилинган, тиловати ибодат бўлган мўъжиза калом кўзда тутилади.

«Қуръон илмлари» китобидан